

[Skatteministeren]

spørgsmål, der er blevet behandlet i en betænkning fra Socialministeriet om de mindre erhvervsdrivende og den sociale lovgivning.

Jeg er enig med fru Aase Olesen i, at problemerne i vidt omfang tager udgangspunkt i den lovgivning, som lader de skattemæssige regler være afgørende for udbetalingen af bl.a. sociale ydelser, og en løsning må derfor starte med en løsning af de skattemæssige forhold. Derfor kan jeg også oplyse, at jeg allerede har taget initiativ til en analyse af skattereglerne for de medarbejdende ægtefæller, og når resultatet af den analyse foreligger, vil jeg gerne vende tilbage til spørgsmålet. Der er jo i den forbindelse en række økonomiske spørgsmål, der skal afklares, og jeg vil også gerne føje til, at da de skattemæssige regler for medarbejdende ægtefæller blev drøftet under skattereforhandlingerne, blev forligspartierne enige om at fastholde de tidligere gældende regler for beskattning af medarbejdende ægtefæller. Skal reglerne derfor ændres, så forudsætter det, at forligspartierne bliver enige om at ændre reglerne.

Men jeg vil altså tilkendegive over for fru Aase Olesen, at i selve sigtet, nemlig dette at forbedre vilkårene for medarbejdende ægtefæller, er vi helt enige, og arbejdet med dette er allerede sat i gang.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne takke skatteministeren for den overordentlig positive tale, han lige har holdt her. Så er åbningsdebatten jo da ikke forgæves. Der er sket to vigtige ting. For det første at vi har fået tilsagn om, at regeringen vil se på sambeskatningen af formuer. Det tror jeg er meget vigtigt. For det andet at der går en analyse i gang vedrørende medarbejdende ægtefæller.

Men jeg vil gerne sige, at under skattereforhandlingerne var det sådan, at vi på et tidspunkt var lige ved at glemme de medarbejdende ægtefæller, men så vedtog man, at den nugældende ordning skulle fortsætte og på en sådan måde, at man sikrede, at forholdene ikke blev forværret.

Men samtidig sikrede Det Radikale Venstre sig altså, at vi ikke var forhindret i at fremsætte forslag til en egentlig ligestilling, og det kan jeg se der er nogle skatteforhandlere der nikker til, så der kan ikke være nogen problemer i at for-

søge at forbedre forholdene og ligestille de medarbejdende ægtefæller med andre erhvervsudøvende.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Der er i debatten i dag fremkommet en del sikkerhedspolitiske betragtninger, som jeg gerne vil kommentere nærmere.

Jeg er helt enig med hr. Svend Auken i, at det er en stor lykke, at de to supermagter nu er nået til principiel enighed om en INF-aftale. Det er jo rigtigt, som hr. Svend Auken siger det, at ganske vist drejer det sig om en forholdsvis beskeden andel af den samlede mængde atomvåben, men det er jo ikke det, der er afgørende, og som hr. Svend Auken også peger på det – og igen er jeg ganske enig med ham – er det jo en historisk aftale, fordi man for første gang i verdenshistorien enes om at fjerne en hel klasse af atomvåben – ikke lægge loft over dem, ikke diskutere begrænsede stigninger, nej, man fjerner en hel klasse.

Det er jo en aftale, som er et resultat af en meget langvarig forhandlingsproces, men så sandelig også af smidighed fra såvel Sovjetunionens som USAs side, og det er en aftale, som i kraft af sin historiske karakter også åbner helt nye perspektiver for Øst-Vest-forholdet i bredere forstand, først og fremmest selvfølgelig på nedrustningsområdet, for der åbner sig nu nye perspektiver for yderligere aftaler om både nedrustning og våbenkontrol, og her tænker jeg på forhandlingerne om de strategiske våben, som man jo har forhandlet om længe, men hvor supermagterne nu er i konkrete forhandlinger om, hvordan man i praksis kan opfylde den målsætning, man enedes om i Reykjavik, om en 50 pct.s reduktion af disse strategiske våben. Jeg tænker på kemiske våben, hvor der er aftale om, at man meget snart skal indlede forhandlinger om kemiske våben. Jeg tænker på atomprøvestop, hvor man også skal indlede forhandlinger om en prøvestopaftale, og så tænker jeg også på forhandlingerne om det konventionelle styrkeforhold.

I den forbindelse synes jeg, det er væsentligt at trække et element frem ved den aftale, man i princippet er nået frem til om mellemdistance-raketterne. Her er man nemlig blevet enig om disparitet eller skævhed i nedskæringerne. Som hr. Gert Petersen sagde det: man er blevet enig